

Des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich

vertaald uit The Gospel Standard, schrijver onbekend: Een zuigeling in de genade

Dierbare Geliefden in de Heere, het is een gewichtige waarheid, hoewel de naamchristen zich zal haasten om dit onmiskenbaar antinomianisme te noemen, dat alle werkingen der zonde, in de leden van degenen 'welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn,' behoren tot 'al die zaken' die medewerken tot heil van de ziel en tot eer van God. Niettemin geeft de persoon die hier een vrijbrief aan ontleent om te zondigen, door dit te doen hiermee een duidelijk bewijs van bitterheid van gal en gehechtheid aan de zonde; want waar God leven heeft gewekt, daar is de vreze des Heeren ingeplant, en wordt elke kwade weg gehaat. Ik verzeker u ten stelligste, mijn lezer, wie u ook bent, dat dit geen denkbeeld is dat opgedaan is door het te lezen of het te horen, maar dat gewrocht is in mijn ziel door de openbaring van vreselijke dingen in gerechtigheid; het is geschied door te zijn ingeleid in de kamers van mijn eigen hart, door de openbaring van een aantal geheimen aan mijn geestesoog, niet slechts in zijn zondige verdorvenheid, maar in zijn schijnheilige vroomheid; want ik ben net zo'n hoogmoedige Farizeeër in mijn hart, als hij die zichzelf verhief boven de tollenaar; en ik ben gelijk aan de verloren zoon, die zijn erfdeel geheel heeft doorgebracht in een weelderig leven; en ik zou me openlijk buitensporig overgeven aan deze extreme zaken, als ik niet bewaard werd door een almachtige kracht. Ik ben een toonbeeld van genade, een zondaar die gered is door bloed; de stromen van liefde voeren mij tot de fontein, God zelf.

Vanaf het moment dat de dierbare Heere, in mededogen met mijn arme ziel, soeverein Zijn liefde tentoonspreidde, en Zijn overvloedige goedertierenheid en lankmoedigheid jegens mij, een ellendige en onnutte dienstknecht, kan mijn geest niet rusten zonder te pogen dit bekend te maken, aangezien sommige werkingen van zonde en ongeloof in mijn hart verdwenen zijn; en ik ben er zeker van, dat als zo'n door de Satan heen en weer geslingerd, en door de zonde bestookt hart als dat van mij de overvloed van Gods liefde in Christus heeft ondervonden om zeer overvloedig te heersen over al mijn zonden, murmureringen en opstandigheid, dan hoeft niemand die geplaagd wordt door inwonende zonden, te wanhopen. Enkele dagen na mijn schrijven aan u, in de maand Januari van dit jaar, was mijn geest overstelpt door vrees voor de dood en het daaropvolgende ernstige feit van het oordeel; en er in mijn geweten van overtuigd zijnde dat als de dood mij verliet, het oordeel mij zou vinden, was mijn zielsangst onbeschrijfelijk. Mijn vroegere ondervinding van de genade van de Heere kwam mij levendig voor de geest, maar alleen om mijn geestelijke angst te vergroten, want het leken mij slechts vonken van het vuur, dat ik zelf had ontstoken; en als het niet zo zou zijn, was ik tot de conclusie gekomen dat ik was aangekomen op die plaats vanwaar het onmogelijk was om weer tot berouw te komen, want ik was over de muur geklommen en was niet door de deur binnengekomen. Soms was mijn zielssmart verzwaard met harde gedachten van God in Zijn goddelijke soevereiniteit. Een andere keer probeerde ik mijzelf te verharderen in zorgeloze roekeloosheid ten aanzien van mijn toekomstige staat; en weer een andere keer, ik vermeld het tot mijn schande, zei ik tegen God dat ik er goed aan deed om boos te zijn, want Hij zou mij niet in vrede naar mijn vastgestelde plaats laten gaan, noch mij zegenen. Op een avond in de maand Maart, nam ik weer de verklaring van Francis Spira ter hand, en het bleek zo nauwkeurig te kloppen met mijn eigen gevoelens, dat zielsverschrikking mij aangreep, zodat ik genoodzaakt was om het boek neer te leggen. Aangezien mijn gevoel van vrees voor de goddelijke toorn ondraaglijk werd, werd ik door zielsbenauwdheid terneer gedrukt. O, wat had ik die avond een zielsangst te doorstaan! Het zal niet gemakkelijk uit mijn geheugen worden gewist. Hierna voelde ik een verzachting van mijn gemoedstoestand, en een sprankje hoop kwam in mijn boezem op, en ja....God alleen kan zeggen wat het is geweest?

Mijn toestand kan niet slechter zijn, en als ik in de hel moet afdalen, zal ik nochtans om Christus wil smeken om genade. Hierop werd meteen de zonde, die in mijn boezem had gewoed en alle onreinheid, verzacht; en neervallend voor de voetbank van de Goddelijke Majesteit en slaande op mijn borst, riep ik het uit, 'O God, wees mij zondaar genadig!'

En hoewel ik niet kreeg waar mijn ziel vurig naar verlangde, voelde ik mij buitengewoon opgelucht en voelde ik de hoop herleven in mijn ziel, in 't bijzonder door de volgende woorden: 'In de honger zal Hij u verlossen van de dood, en in de oorlog van het geweld des zwaards' (Job 5:20). Ik begon nu zo'n inzicht te krijgen in de werkingen der zelf-rechtvaardiging zoals ik die tevoren niet had; en mijn geest verafschuwde het met een grotere afschuw dan de afschuwelijke werkingen zelf, want ik zag dat hierdoor duizenden door vleselijke gerustheid in slaap gewiegd werden, en zeer velen van het huisgezin des Heeren vergaten, door deze bedrieglijke werkingen, hun eigen zegeningen; zoals er staat geschreven,

‘Zij die de valse ijdelheden onderhouden, verlaten hunlieder weldadigheid’ (Jona 2:8).

Aan het eind van de tweede week in April, toen ik vroeg op de dag naar huis terugkeerde, wendde mijn ziel zich vol vertrouwen tot de Heere met de wens dat Hij mij zou zegenen door mij een bevestiging van Zijn bijzondere liefde tot mij te geven, toen de volgende woorden in mijn gedachten opkwamen, ‘een verzegelde fontein,’ waarop mijn ziel prompt antwoordde, ‘Ja, Heere, de zonde heeft de Fontein voor mij toegesloten, maar U hebt de macht om het zegel te verbreken; mijn ziel verlangt gewassen te worden in de fontein van Uw dierbaar bloed, U kunt mij reinigen, ja U alleen.’ En de volgende woorden vielen mij meteen hierna te binnen met veel zoetheid en Goddelijke kracht, ‘te dien dage zal er een fontein geopend zijn voor het huis Davids en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinheid’ (Zacharía 13:1). Ik ervaarde vergeving, vreugde en vrede en had gemeenschap aan het lijden van Christus gedurende enkele minuten, en het genieten hiervan duurde vele dagen.

O, die opstandingskracht van Zijn levenwekkend Woord! Wat zal de ziel treuren over de zonde als hij met ogen des geloofs ziet op Jezus in Zijn van vrede sprekend bloed! Dan zal hij van harte instemmen met de woorden van de dichter, waar hij zegt:

*‘Elk van mijn zonden werd een spijker,
En ongeloof een speer;’*

en met de geliefde Joseph Hart,

*‘Uw hof is de plek
Waar hoogmoed niet kan binnendringen;
Want als zij durfde daar binnen te gaan,
Zou zij spoedig verdrinken in bloed.’*

Nu bracht de lieve Heere de vroegere ervaring van Zijn liefde en genade jegens mij, mij in herinnering met zulk een zoetheid en kracht, dat het me was als honing uit een dode leeuw; en de kracht van het ongeloof, en de listigheid van Satan, en de huichelarij van mijn eigen ik openbaarden zich zo voor mijn gezicht, dat ‘van de eter vlees uitging,’ en die woorden van Hart me zeer lief werden,

*‘Het is niet door goede daden, goede karakters, of gemoedsgesteldheden,
Uit genade wordt het gegeven, het is al van het Lam.
Geen goedheid, geen geschiktheid, verwacht Hij van ons;
Dit kan ik wel getuigen, want niemand kon erger zijn.’*

Gezegend zij de naam van Jezus, want Hij heeft het werk der zaligheid voltooid! Hij heeft de rechtmatige gevangenen bevrijd, door de prijs te betalen; en omdat Hij leeft, zal Zijn volk eveneens leven. Hij zal al hun werken in hen verrichten door de kracht van de eeuwige Geest. Hij zal niet alleen het geloof in de harten van Zijn kinderen werken, maar zal het Schild zijn van dat geloof tegen alle verenigde krachten van zonde en Satan; en hoewel de krachten van ongeloof geweldig tekeer gaan, en ervoor zorgen dat wij bij tijden wankelen, waggelen en vallen, de eeuwige armen van de Almachtige Jezus zijn onder allen, en niemand kan een van Zijn kinderen uit Zijn armen rukken.

Satan probeerde met zijn listen Job te verleiden; maar de dierbare Heere had Zijn vreze in zijn hart gelegd, welke Satan niet kon wegnemen. De Satan deed ook zijn uiterste best om Petrus te verleiden, maar de Heere had voor hem gebeden, en het volhardende en krachtige gebed van de Rechtvaardige vermag veel. Ja gewis, het Middelaarswerk van die dierbare Immánuël ten behoeve van Zijn met bloed gekochte bruid is doeltreffend; ‘Om hunnentwil,’ zei de aanbiddelijke Verlosser, ‘heilig Ik Mijzelfen voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in Uw waarheid.’ En telkens wanneer, en overal waar deze waarheid met goddelijke kracht in de ziel is ingedaald kan noch de zonde noch Satan daar blijven bestaan; want de waarheid leidt tot het licht, en heeft het licht lief, want het is Goddelijk leven in de ziel. Want Jezus is de Waarheid, zowel als de Weg en het Leven; en wanneer de waarheid zich in ons heeft geopenbaard, worden we ontdekt aan onze dwalingen, en aan wat verkeerd is; en wanneer het leven zich openbaart door zich in de ziel te laten blijken, weten we wat de dood is; en wanneer de Eeuwige Geest Jezus openbaart, als de enige wijze van goddelijke verbinding met Jehovah, en we de aanwezigheid ervaren van Immánuël, God met ons, dan weten we dat elke andere weg verkeerd is. Aldus neemt de Eeuwige Geest deze zaken uit Jezus, en maakt ze bekend aan

Zijn volk, temidden van alle tegenstand van zonde, wereld en Satan, zodat hun harten mogen worden bemoedigd, en in liefde aaneen verbonden, en ze in alle overvloed van de volle verzekering van wijsheid, gebracht worden tot de kennis van de verborgenheid van God de Vader, en van Christus, in Wie verborgen zijn alle schatten van wijsheid en kennis.

Nu kan ik de dierbare Heere zegenen en danken voor de beproeving, hoe hevig zij ook was; want door de tedere genade van die geliefde Heere, om mij niet over te geven aan mijn verdorven verstand noch mij uit te leveren aan Satan als krijgsgevangene om zijn wil te doen, is de trouwe zorg van de Heere in mijn ziel openbaar gekomen, en ik ben er heilig van overtuigd dat ik niet alleen als een vuurbrand uit het vuur ben gerukt, maar dat ik er ook wederom getuigenis van heb ontvangen dat dit de zaligheid en geborgenheid van mijn ziel tot gevolg heeft.

*'Niet door goede daden, goede karakters, of gemoedsgesteldheden,
Uit genade wordt het gegeven, het is al van het Lam.'*

Hierom verlangt mijn ziel om die dierbare Immánuël lief te hebben en te aanbidden en van vreugde te schreien vanwege de liefde en genade die ik heb ondervonden.

31 juli 1846, Een zuigeling in de genade.